

Sygn. akt: I Cgg 63/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2024 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2024 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.

o naprawienie szkody

- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 118.632,28 (sto osiemnaście tysięcy sześćset trzydzieści dwa 28/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty;
- umarza postępowanie w ograniczonej części żądania pozwu;
- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku;
- nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 7355,40 (siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć 40/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Tadeusz Trojanowski

Sygn. akt I Cgg 63/22

UZASADNIENIE

Powódka K. C. wniosła ostatecznie o zasądzenie od pozwanej (...) – Oddziału (...) w R. kwoty 118632,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty – oraz obciążenie pozwanej kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazała, iż żądanej kwoty dochodzi tytułem zwrotu kosztów rozbiórki będącej konsekwencją zasądzenia odszkodowania z tytułu wpływów eksploatacji górniczej na nieruchomości zasądzonej na rzecz matki powódki J. O.. Przed wniesieniem pozwu powódka bezskutecznie wzywała pozwaną do zapłaty dochodzonych roszczeń. Na żadaną ostatecznie kwotę składa się koszty rozbiórki wyliczone w toku postępowania przez biegłą 118632,28 zł oraz koszty sporządzenia kosztorysu 492 zł.

Pozwana w odpowiedzi wniosła o oddalenie powództwa oraz obciążenie powódki kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazała, iż żądanie jest wygórowane. Przed wytoczeniem powództwa pozwana proponowała zawarcie ugody poprzez rozebranie budynku na własny koszt lub wypłatę odszkodowania w wysokości 39600 zł netto (48708 zł

brutto) na co powódka nie wyraziła zgody. Nadto zarzuciła powódce iż ta – pomimo dysponowania stosowną decyzją – pozwoleniem na rozbiórkę – faktycznie budynków rozbierać nie zamierza o czym świadczy fakt, iż wnioskuje ona o wydłużenie terminu rozbiórki budynku.

Sąd ustalił:

Powódka jest właścicielem nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...) zabudowanej m. in. budynkiem mieszkalnym podpiwniczonym na mocy spadkobrania (wydruk z księgi wieczystej k. 6 - 8). Wyrokiem tutejszego Sądu z 28 lipca 2021 roku (sygn. akt I Cgg 14/21) zasądzono na rzecz powódki od pozwanej kwotę 363633 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu do tego wyroku stwierdzono, iż budynek nadaje się do rozbiórki albowiem nie nadaje się do użytkowania ze względu na bezpieczeństwo użytkowników (wyrok z uzasadnieniem k. 71 - 74).

W związku z wyrokiem powódka rozpoczęła przygotowania do rozbiórki budynków. Pismem z 11 marca 2022 roku powódka wniosła o wypłatę przez pozwaną kosztów rozbiórki budynku mieszkalnego oraz budynków gospodarczych. Kolejnym pismem z 22 kwietnia 2022 roku powódka wezwała do zapłaty kwoty 146335,44 zł tytułem zwrotu kosztów rozbiórki w tym kwotę 492 zł tytułem kosztów sporządzenia kosztorysów (pisma z fakturą oraz opinią prywatną k. 11-30). W odpowiedzi pozwana stwierdziła, iż koszt rozbiórki jest znacznie zawyżony w związku z czym w ramach ugody zobowiąże się do wykonania prac rozbiórkowych na własny koszt przez wyłonioną w stosownej procedurze firmę. W odpowiedzi powódka oświadczyła, iż propozycja ta jest spóźniona albowiem rozpoczęła prace przygotowawcze do rozbiórki; musi ona być wykonana jak najszybciej albowiem w miejsce dotychczasowego budynku będzie budowany nowy dom. Budowa musi się rozpocząć w sezonie budowlanym aby utrzymać się z gwarancją ceny. W związku z tym powódka ponownie wezwała do zapłaty wyżej wskazanej kwoty (korespondencja k. 31 – 32; projekt rozbiórki z załącznikami k. 33 - 56).

Ze sporządzonej na zlecenie Sądu opinii biegłej R. Ż. wynika, iż wynika, iż w przypadku powódki możliwe jest przeprowadzenie rozbiórki zarówno metodą ręczną poprzez ręczne wykuwanie i demontaże, częściowo mechanicznie zaś w części metodą na tzw. zawał. Rozbiórka w przypadku omawianego budynku obejmuje również fundamenty i zasypanie wykopu z zagęszczeniem gruntu. Biegła zwróciła uwagę, iż budynki te są w złym stanie technicznym a materiały z których są wykonane wykazują duże zużycie techniczne (zawilgocone i zerodowane biologicznie konstrukcje murowane z cegły ceramicznej; zawilgocone z oznakami zbutwienia konstrukcje drewniane na dachu). Bardzo ograniczona jest możliwość odzyskania materiałów z rozbiórki które nadawałoby się do zastosowania; z tego względu biegła odstąpiła od wyceny materiałów z recyklingu. Koszty rozbiórki wg. cen z III kwartału 2023 roku wyniesie netto 96049,01 zł (brutto z 23% VAT 118140,28 zł) (opinia biegłej R. Ż. k. 96 - 108)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów wyraźnie wymienionych które podlegały zaliczeniu w poczet materiału dowodowego na zasadzie art. 243² Kodeksu postępowania cywilnego. Żaden z dokumentów nie został skutecznie zakwestionowany pod względem swojej prawdziwości oraz autentyczności. Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała opinia biegłej z zakresu budownictwa R. Ż.. Opinie te zostały sporządzone przez osobę dysponującą specjalistyczną wiedzą z wykorzystaniem tej wiedzy. W ocenie Sądu w sposób wyczerpujący odpowiadała one na zadawane przez Sąd pytania, jej treść była spójna, logiczna, płynące z niej wnioski wzajemnie się potwierdzały oraz uzupełniały. Z powyższych względów Sąd ostatecznie przyjął wnioski z tych opinii jako podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd zważył:

Roszczenia powódki zasługiwały na uwzględnienie w całości. Strona pozwana ostatecznie nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady. Sporna była natomiast wysokość należnego odszkodowania w postaci zwrotu kosztów rozbiórki. Do naprawy zgłoszonych w niniejszym postępowaniu szkód stosuje się przepisy Prawa geologicznego i górniczego z 2011 roku. Zgodnie z art. 145 tej ustawy jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawiania szkód, o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2 (spowodowane ruchem zakładu górniczego), stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Pozwana odpowiada zatem na zasadzie ryzyka (art. 435 kc w zw. z art. 145 prgg z 2011 roku) tj. niezależnie od

winy oraz za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 par. 1 kc w zw. z art. 145 prgg). W myśl art. 363 par. 1 K.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Nie ulegało wątpliwości Sądu w chwili zamykania rozprawy, iż konieczność dokonania rozbiórki budynków powódki jest spowodowane ruchem zakładu górniczego pozwanej – w wyżej wzmiankowanym postępowaniu prawomocnym wyrokiem zasądzono na rzecz powódki odszkodowanie za uszkodzone wskutek tego ruchu budynki a w toku postępowania ustalono, iż budynki kwalifikują się do rozbiórki na skutek ruchu zakładu górniczego pozwanej. Orzeczenie to wiąże Sąd z mocy art. 365 kpc.

Strona powodowa ostatecznie domagała się zasądzenia ostatecznie wyliczonej przez biegłego kwoty 118632,28 zł z odsetkami. Roszczenie zostało sprecyzowane na podstawie opinii biegłej z zakresu budownictwa którą Sąd uznał za mogącą stanowić podstawę rozstrzygnięcia z przyczyn wskazanych wyżej. Ostatecznie żądana kwota stanowi wyliczone przez biegłą koszty rozbiórki wraz z kosztami sporządzania kosztorysu rozbiórki stanowiącego podstawę formułowania roszczeń zgłoszonych w pozwie. Wydatek ten został należycie udokumentowany; jego poniesienie jest związane ze szkodami spowodowanymi przez ruch zakładu górniczego pozwanej. Sąd był zatem związany wyborem przez powódkę dochodzonego roszczenia; rozpoznając sprawę mógł się poruszać w granicach sporu zakreślonych przez stronę powodową. Pozwana nie wykazała za pomocą żadnych dowodów, iż roszczenie jest wygórowane a powódka w rzeczywistości rozbiórki przeprowadzać nie zamierza. Na uwagę zasługuje fakt, iż pozwana proponowała dwukrotnie zawarcie ugody i za każdym razem wysokość kosztów rozbiórki obniżała się pomimo ogólnie znanego, nie wymagającego dowodu, wzrostu cen towarów i usług.

Z uwagi na powyższe należało zasądzić od pozwanej na rzecz strony powodowej odszkodowanie w wysokości żądanej przez powódkę sumy kosztów rozbiórki wyliczonej przez biegłą oraz kosztów sporządzenia kosztorysów prywatnych. Wyżej wymienioną kwotę zasądzono z odsetkami ustawowymi za opóźnienie (art. 481 k. c.) zgodnie z ostatecznym żądaniem powódki to jest od dnia 29 kwietnia 2022 roku.

Postępowanie umorzono w ograniczonej części żądania pozwu na zasadzie art. 203 kpc w zw. z art. 355 kpc. Koszty procesu zasądzono na zasadzie art. 99 kpc w zw. z art. 98 kpc w całości wobec ostatecznego wyniku sprawy tj. przegranej pozwanego (par. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za radców prawnych). Nieuiszczone koszty sądowe nakazano pobrać od pozwanego na zasadzie art. 113 ust. 1 uoksc w zw. z art. 98 kpc. Na koszty te składają się opłata od zasądzanego roszczenia od uiszczenia której powódka była zwolniona 5932 zł; wydatki na opinię biegłej 1423,40 zł – łącznie 7355,40 zł.

SSO Tadeusz Trojanowski